

Pan profesor Ivan Šafařík nastoupil na gymnázium jako řadový učitel v září roku **1973**. Postupně pak zastával funkce třídního učitele, zástupce ředitele, ředitele a jeho kariéra vyvrcholila v době, kdy sedal třikrát týdně v naší kukani pro vrátné, a věřte, že žádná jiná instituce neměla vrátného, který by byl lépe informovaný a více svou školu miloval. Budovu gymnázia opustil v roce **2020, tedy po neuvěřitelných 47 letech**.

Nechceme zde popisovat, na čem všem měl pan profesor zásluhu, v čem vynikal, jaký byl. Prosím přečtěte si vzpomínku na něj z řad jeho studentů, kolegů, přátel či nadřízených.

Ing. Evžen Markalous, maturant roku 1974

„Ivan nastoupil do školy v roce 1973 a nám nastala po třech letech pohody vojna. Byl konec fotbálků a občasného basketu, nastoupil běh na Vyšehrad, posilování a útěk zpět, to vše v jedné hodině. Zvykali jsme si ztěžka, ale brzy jsme té pestrosti sportů přišli na chuť. Na konci roku, hned po maturitním večírku, jsme si potykali, nakonec – byl jen o několik let starší, a dodnes jsme velcí přátelé. Zažil jsem ho i jako kolegu, když jsem do Botičské nastoupil jako učitel IVT.“

Barbora Ellisová, maturantka roku 1990

„Pana profesora jsme milovali kluci i holky. Holky víc ☺. Byl báječný třídní, který s námi jezdil na školní výlety a kurzy. Věděli jsme, že za nás žehlí různé průšvihy. Jako správný „otec třídní“ se nás zastával, kde mohl, zatímco ve třídě nás pěkně seřval.“

Mgr. Dana Nováková, kolegyně tělocvikářka

„Ivan byl proslulý tím, že nerad prohrával. Proslýchalo se, že jako velký volejbalista jednou málem sundal z empíru rozhodčího, který se opovážil tvrdit, že jeho smeč byl out. Ovšem jako spoluhráč byl jemný gentleman, ať jsem nahrála jakkoli, můj úder byl perfektní, to jen on to špatně zpracoval. Na škole podporoval každý sport, zvláště pak tradici Vavotu (vánoční volejbalový turnaj), kdy hrály třídy proti sobě a vítěz turnaje měl tu čest vyzvat k zápasu tým profesorů. Dokud Ivan hrál, vítězili jsme snadno, pak už to šlo s naší kvalitou trochu dolů, a tak nám pomáhal aspoň jako rozhodčí. Ale to jsme samozřejmě nikdy nepřiznali ☺. Rád zpíval a často se dal přemluvit i k tanci. Jezdili jsme hodně na lyžařské a sportovní kurzy a v devadesátkách prvně do zahraničí. Zvláště vzpomínám na kurzy těsně po válce v Jugoslávii, kdy jsme měli takřka celý ostrov Pag na naše sportovní aktivity jen pro sebe.“

RNDr. Michal Kloc, PhD., maturant roku 2008

„Během gymnaziálních let jsem zrovna nevynikal ve sportovních, natož gymnastických aktivitách. Při skocích přes švédskou bednu jsem jednou klopýtl a skončil v náručí našeho tělocvikáře, tehdejšího ředitele Ivana Šafaříka. Lehce otřesen, zůstali jsme s panem ředitelem ve vřelém objetí asi minutu. Pak už to nevydržel a řekl mi: „Michale, mám tě rád, ale už toho objímání bylo dost.“

Mgr. Jitka Švestková, ředitelka Gymnázia Botičská v letech 1990–1998

„Pan profesor Šafařík měl velkou zásluhu na tom, že se v devadesátých letech z naší historické budovy začala stávat moderní škola. Nefunkční prostory ve sklepě byly přestavěny na posilovnu, hernu a kulturní místnost, v níž byly zachovány původní klenby z konce 19. století. Zároveň měl na starosti výměnu povrchu starého štěrkového oválu a hřiště za tehdy špičkový povrch značky Mondo. V dalších letech k tomu přibyla nafukovací hala a její zázemí, tedy domek s šatnami a sprchou. Měl velký vztah ke studentům, sociální cítění, které se projevilo především založením Nadace Vis Unita Gymnázia Botičská, pomáhající sociálně slabším studentům. Je společensky založený, takže i tmelil náš profesorský sbor.“

Mezi známé osobnosti, které prošly rukama Ivana Šafaříka, patří například spoluzakladatel a výkonný ředitel společnosti Člověk v tísni Šimon Pánek, spisovatelka Iva Pekárková, herec Petr Vacek, muzikant Petr Kroutil, politik Patrik Nacher, bývalý rektor University Karlovy a kandidát na prezidenta Tomáš Zima a mnoho dalších.